

Aantekeningen Angelique Dumont opgetekend van de gevonden kladjes van Angelique Dumont. Meest waarschijnlijk door Wim Badon Ghijben (pleegkind en goede vriend), anders door Herman Offerhaus, haar zwager:

Het onderstaande kopieerde ik van enige kladjes die ik na haar overlijden op 1 oktober 1968 gevonden heb. Zij is niet tot voltooiing of afwerking van deze aantekeningen gekomen. (*noot Albertien: deze kladjes liggen ook in het archief Offerhaus*)

Herinneringen te hooi en te gras

Wim (*Badon Ghijben*) heeft mij eens de raad gegeven om iets op te schrijven over mijn familie waarvan de jongere generatie eigenlijk niets weet. Van mijn vaders familie weet ik zó weinig. Mijn grootouders Dumont heb ik het laatst gezien toen ik 4 jaar oud met mijn ouders 6 maanden in Holland in een hotel in Utrecht was met mijn zusters Jetty en Emmy en mijn broer Jan. Mijn vader was met verlof.

Mijn broer Charles was toen geloof ik op een kostschool in Oorschot. Daar heeft hij geloof ik die lelijke plooi in zijn karakter gekregen die ons allen vreemd is. Hij heeft onze moeder, ons allemaal en later zijn vrouw ontzettend veel verdriet gedaan.

Mijn zusters Jetty en Emmy en mijn broer Jan zijn in huis gekomen bij Dr Vlaanderen, hofarts in Apeldoorn. Aan mijn grootouders Dumont heb ik nog altijd een prettige herinnering. Zij woonden aan de Wittevrouwensingel in Utrecht.

Een nichtje (weeskind) Betsy ten Hove, later getrouwd met Prof. v Wageningen, woonde in Groningen. Hun kinderen, Bertha en Henri, heb ik geheel uit het oog verloren. Ik geloof dat Bertha getrouwd is met een Siewerts van Reesema. Van Henri, mr in de Rechten, weet ik niets (*noot Herman O.: was advocaat in Medan, vrij jong gestorven*).

Vaders zuster Marie is getrouwd met Willem Julius, later directeur HBS in Gouda. Die heb ik nog gekend. Hun kinderen: Willem, later Professor (in de natuurkunde, hij correspondeerde met dè Einstein over zonnephysica!); Charles (Karel), ingenieur; Kees, zeeofficier; Betsy en Marie. "Neef" Willem kwam dikwijls bij Grootvader Dumont toen wij er waren. Altijd vrolijk, ik mocht op zijn rechtgehouden knie zitten en dan danste hij in het rond, een reuze plezier. Met mijn nicht Betsy, toen nog niet getrouwd, gingen Jan en ik dikwijls wandelen. Met de kleine rode driewieler van Jan, waar ik op de achterstang mocht staan. En dan alle stoepen op en af te springen, heerlijk, en ten slotte naar de speeltuin "Smit in de Baan" op de Maliebaan.

De huiskamer zie ik nog met de grote ronde tafel en 't zwart en rood gestreepte karpert, hoge schoorsteenmantel waarop de lege wijnflessen stonden.

Het waren zulke prettige dagen. Na 6 maanden gingen mijn ouders met mij terug naar Indië. Daar had Papa met mijn oom le Roux het "gezondheidsoord Sindang Laja" gekocht. Later begreep ik dat het een geldbelegging was voor zijn kinderen. Hij was zó sterk en krachtig, zei altijd "Ik, ik wordt 100 jaar". Hij is 46 jaar oud geworden. Van zijn ... (*idee?, noot Alb.*) om voor ons gezorgd te hebben is op niets uitgelopen.

De eerste 4 jaar van zijn leven (? : *van Herman O.; Alb denkt de laatste 4 jaar*) ging 't prachtig. (*Noot Herman O.: 1879-1883*)

Na zijn dood (vader van A. in 1883) was 't landgoed dat oom Henri le Roux voor zich en de zijnen had gekocht hem en ... (?) meer waard dan Sindang Laja. Malebar floreerde en Sindang Laja ging zienderoog achteruit, werd ten slotte verkocht voor f 12.000,-. Tot plm. 1880 was 't een paradijs aan de voet van de Gedeh en vlakbij het buitenverblijf van de Gouverneur Generaal van Ned. Indië.

Mama en ik zijn in 1881 (*A. was 6 jaar*) terug gegaan naar Holland, gingen in Apeldoorn wonen, Oranjepark. Mijn zusters en broer Jan kwamen weer bij ons. Ook mijn broer Charles (*Dumont*). Wij woonden vlakbij de HBS.

Charles ging naar de HBS. Jetty, Emmy en ik naar de school van mej. Winkler Prins. Jan ging naar de school van de heer der Kinderen. Later gingen Emmy en Jetty ook naar de HBS, dat toen voor meisjes de Normaalschool heette.

Charles was lastig voor zijn leraren, maar zeer begaafd, tekende alle leraars (goed gelijkend) op schriften, lessenaars en schoolborden, zó goed dat de leraars later zeiden, dat het hen speet om ze uit te moeten vegen.

Zijn vrienden waren Holmberg de Beckveld, van der Veen, van Ittersum, van Daalden of Daendels ? Het is de naam van een man die de grote weg maakte op Java langs Sindang Laja - Tji Pannas, buitenverblijf van de G.G.

Jan is altijd lief geweest en goed, alleen later driftig, waardoor hij veel heeft bedorven in zijn eigen leven. Neen, de jongens hebben 't niet zo goed gedaan. Van Jan hield ik heel veel, van Charles niet. Vier jaar bleven wij in Apeldoorn. Toen ging Mama naar Leiden waar wij 12 jaar woonden en zo'n heerlijke jeugd hadden. Jetty vond daar haar man, Leonardus Offerhaus.

Herinneringen aan onze moeder

De jongere generatie heeft onze moeder geloof ik niet zo gekend als wij haar gekend hebben. Later door zorg en verdriet veel geleden en moedig gedragen is ook haar hele persoonlijkheid veranderd. Zij heeft aan haar kinderen alles willen geven wat zij in haar jeugd niet heeft gekend. Grootpapa le Roux was resident van Kediri en zoals het in die jaren was, leefde het gezin in weelderige omgeving. Ik heb mijn tantes, moeders oudste zusters niet gekend. Athalie, de oudste, is getrouwd met Roseilje. Op een tentoonstelling in Amsterdam zag ik in een catalogus staan: 'Portret van mevrouw Roseilje', geschilderd door meen ik Kruseman, maar dat weet ik niet meer. In elk geval in de catalogus van die tentoonstelling zal men haar nog wel kunnen vinden.

De tweede tante, Marie, getrouwd met Charles van Hoogendorp, 2 kinderen. Zoon Willem heeft zich in Edinburgh gevestigd, is daar getrouwd en gebleven. Is het zijn vrouw die nog wel eens bij ons geweest in Den Haag? Dochter Cora getrouwd met Junius van Hemert, ze woonden in Breda, ik meen Delpratsingel. Zij en haar man kwamen in den Haag nogal eens bij ons.

Derde dochter Emmy, met Riesz getrouwd, geen kinderen.
Vierde dochter Henriette Julie met Uhlenbeck getrouwd. Eén zoon, de later zo bekende Prof. C.C. Uhlenbeck, die het registe (*genealogie*) over de relatie met Mary Ann Fitzroy schreef.

Toen de 3 oudste zusters (van Angelique's moeder) getrouwd waren, was het prettige leven uit, die hadden nog juist de vrolijke jaren gehad. Onze moeder en haar zus, tante Julie, bleven achter en met hen ging onze grootmoeder nogal eens naar Europa.

Grootmoeder (le Roux-Wijnstok) moet wel heerszuchtig zijn geweest. Wat zij wilde gebeurde. Maar toch ook wel veel goede eigenschappen. In hun woning op Kediri wist zij zich steeds te omringen met een kring van intellectuelen. Zij was gewoon te zeggen: "Qui m'aime me suive". Ze schijnt een buitengewone bibliotheek gehad te hebben. Toen zij later in Delft woonde met onze moeder en tante Julie, omdat mijn oom Henri (le Roux) daar zou studeren, gingen mijn moeder en tante Julie nooit naar school, ze hadden thuis hun leraren en zo heeft één van hun leraren, Fetar van Elven, getuigd: "ik heb veel bibliotheken gezien, maar zó een als van mevrouw le Roux maar zelden."

De meisjes moesten altijd met grote hoeden en blauwe sluiers lopen, daar hadden zij zo'n hekel aan.

Zij woonden er enkele jaren maar toen de studie van oom Henri (le Roux) niet opschoot, heeft zij hem later weer mee genomen naar Indië.

Als één van de meisjes jarig was en er was toevallig een troep muzikanten in de buurt dan werden die binnengeroepen en dan speelden zij allerlei liederen o.a. "où peut-on être mieux qu'au sein de sa famille".

Verder zijn ze in Parijs geweest en waren op bezoek bij familie van tante Marie Hoogendorp vertelde onze moeder nog zulke waardige mensen. Hun devies was "Pas le sous, mais point de dettes".

In Frankrijk hebben grootmoeder en onze moeder en tante Julie veel gereisd en o.a. gewoond in de Provence. Daar kwamen elke morgen een paar ezelinnen en dan moesten de kinderen ezelinnenmelk drinken hoe vreselijk zij 't ook vonden.

Nog een verhaal over onze grootmoeder.

Als mijn grootvader als resident op tournee was, bleef mijn grootmoeder alleen achter. Zo zat zij eens met onze moeder en tante Julie, kinderen nog, in de voorgalerij. Een bediende bleef op de trap zitten, een grote hond zat naast haar. Daar kwam een in 't wit geklede amokmaker met speer al dansende na haar toe al maar schreeuwend "Allah il Allah". Grootmoeder bracht de beide kinderen gauw naar de achtervertrekken, maar kwam zelf gauw terug en wachtte de man af, die steeds dichterbij kwam - en toen hij voor haar stond vroeg mijn grootmoeder heel rustig: " Wât wil Uw God, Uw God is mijn God". De bediende bleef bij haar. De hond die naast haar zat, liet zijn kop op haar schoot rusten. Of de man tot bezinning kwam? Hij is in elk geval vertrokken.

Dan hebben ze nog gewoond in Den Haag, het huis heeft mama mij nog gewezen, op de hoek

Aantekeningen Wim Badon Ghijben of toch Herman Offerhaus?
Een klein stukje (over de ezelinnen) liet ik weg omdat het dubbel was. Verder werd de volgorde een beetje anders. In het origineel veranderde ik niets. Het is mij niet duidelijk of Henriëtte Julie inderdaad de 4e dochter was, dus ouder dan mama Angelique (le Roux). Of was de volgorde andersom?

In de geschiedenis van het Delftse Studenten Corps (1848-'98) komt in de naamlijst de naam le Roux voor:

H.M. le Roux, corpslid 1856, overl. 1859

J.T. le Roux, corpslid 1873 tot '74, controleur 2e kl. B.B.

Henri le Roux was, dunkt mij, veel later te Delft.